

tale om de indirekte Aarsager til Drikkeri, vil man ofte komme til at beskæftige sig ikke just med selve Trangen til Drikkeri, men med Kampen for Tilværelsen, Kvalen for Livet, for at ernære sig, komme igenem, svag Villie, og hvad andet nævnes kan. Jeg finder, at det i denne Forbindelse har Interesse at pege paa den Begivenhed, som nylig har sat alle Sind i saa stærk Bevægelse herhjemme, den polske Rædselsdaad i Københavns Nærhed, men hvor det netop viste sig, at man ikke her havde at gøre med Subjekter, der drukne var faldne paa at begaa denne Rædselsgerning, eller Folk, der i det hele taget var drikfældige, men at det derimod var Folk, hvis Samfundshad — i alt Fald for den enes Vedkommende — var gaaet i den Grad over i Blodet, at han mente kun at kunne give det Luft ved saa grupvækkende en Gerning som den, de begik. Jeg siger, at naar man taler om de sociale Tilstande, skal man være varsom med blot at give Brændevin og stærke Drikke Skylden. Der er andre Aarsager, som ligge dybere, og som det undertiden kan lønne sig at beskæftige sig mere med. Her er i alt Fald et Studiefelt for den, der psykologisk vil udrede Aarsagerne til en saadan Gerning. Spørgsmaalet om den Behandling, der gives de Arbejdere, der drages ind fra Udlandet for at arbejde i Landbruget, maa ogsaa komme under Debat i denne Forbindelse. Jeg vilde blot med disse Bemærkninger bede Dem lægge Mærke til, at man ikke altid skal stole for meget paa Statistikken, naar den siger: Saa og saa mange drikfældige er der, saa og saa mange Ulykker skabes af Drikfældighed, saa og saa meget koster det; og det er uomstødelige Tal, som ikke kunne diskuteres. Ved at undersøge nærmere kan man ofte komme dybere i Sagen, end Statistikken er kommen.

Jeg vil gentage, at jeg har det Haab, at det foreliggende Lovforslag vil blive ophøjet til Lov; thi det Arbejde, som det i Fjor nedsatte Udvalg har udført, var jo i hvert Fald ført saa vidt, at der ikke manglede ret meget i, at man i sidste Samling kunde have afgivet Betænkning. Naar det var os muligt sidst at naa saa vidt, tillader jeg mig at nære det Haab, at vi ved den fortsatte Behandling i Aar maa kunne komme til en fælles Indstilling, som dette Ting vil kunne godkende, og saaledes yde — hvad vi alle ønske — Hjælp til hine ulykkelige, der ligge under for denne farlige Lidenskab.

Lange: Jeg antager ikke, der findes nogen rettænkende Mand eller Kvinde her i Landet, som ikke er glad ved, at der fra Statens Side bliver truffet Foranstaltninger til at bekæmpe Demoralisationen, og hvis der er noget, der fremmer Demoralisationen i vort Samfund, turde det nok være Alkoholismen. Jeg formener derfor, at naar der kan paavises fornuftige Veje dertil, er det ligefrem en Pligt for Staten, saa vist som det er en Pligt for Kommunerne og for hver eneste hæderligtænkende Mand eller Kvinde, at forhindre saa meget som muligt denne vidt fremadskridende Demoralisation. Jeg glæder mig over de Udtalelser, der faldt fra Flertallets ærede Ordfører, idet han tilstrækkelig — synes mig — hævdede, at han ikke mente, at Lovforslaget, som det er bygget nu, er tjenligt til at blive Lov, men at der maa gøres temmelig store Forandringer deri, for at man kan forsvare at lovgive paa denne Vis. Jeg udtaler min Glæde derover, og jeg tror, han gennem sine Udtalelser slog fast, hvad enhver her i Landet maa vide, at denne Lov skal ikke være nogen Straffelov, men en Lov, som man kan kalde en Redningslov overfor de ulykkelige Mennesker, som ere blevne belemede med den Sygdom, eller som aspirere til at blive belemede med den Sygdom, som man kalder Alkoholisme. Jeg vil derfor tilsige min fulde Støtte til, at vi om muligt i Aar kunne faa denne Lov gennemført. Ogsaa jeg erkender, at vi var komme hinanden saa nær i forrige Samling, at hvis det havde været muligt at faa den anden Lov gennemført, som jeg mener i Grunden hører sammen hermed, nemlig Loven om Beværtervæsenet, vilde denne Lov vistnok ogsaa kunne være blevet gennemført. Men jeg skal ligesom i Fjor udtale Betæneligheder ved forskellige af disse Paragraffer. Jeg skal gøre det meget kort, idet det jo staar ærede Medlemmer i frisk Minde.

Hvad jeg særlig anker over, er Lovforslagets § 1, hvor man ikke tilstrækkeligt skelner imellem de forskellige Arter af Beruselse. Jeg mener, der er Forskel paa dem, der omtales i første Stykke, og dem, som nævnes i andet Stykke, hvor der omtales „den, som i beruset Tilstand med Trusler eller Vold forulemper sine Omgivelser eller voldrer Fare for sig selv, Husfæller eller andre“. Jeg kan forstaa, om de, der tilhøre denne Kategori, kunne komme ind under strengere Bestemmelser. Men i øvrigt maa jeg formene,